

A svéd hatóságok úgy vélik, hogy a nitrogén eltávolítása nem minősül elengedhetetlennek a 10 000 lakosegyenértéknél (LE) nagyobb és Norrtälje településtől északra található agglomerációkból a Balti-tengerbe érkező kibocsátások esetében. Ezért csak a Norrtälje település és a norvég határ között található part menti területeken került sor a nitrogén eltávolítására. Az említett hatóságok továbbá úgy ítélik meg, hogy a Svédország déli részének központjában található, 10 000 lakosegyenértéknél (LE) nagyobb agglomerációk nitrogén-kibocsátásai nem járulnak hozzá az eutrofizációhoz, mivel egy megfelelő mértékű természetes nitrogén-visszatartás érvényesül a vizeknek a vízgyűjtőterületen történő átfolyása során, a szennyezés forrásától a tengerig.

A Bizottság úgy véli, tudományosan bizonyított, hogy a foszfor és a nitrogén a Balti-tenger eutrofizációjának legfőbb okai. A part menti vizekbe érkező foszfor- és nitrogén-kibocsátás szétterjed a Baltikum többi részében, és a Baltikum vízgyűjtőterületén található belső vizekbe történő kibocsátások hozzájárulnak ehhez az eutrofizációhoz.

Emiatt szükséges, hogy az érintett szennyvíztisztító telepeken általános jelleggel eltávolítsák az olyan szennyvizekben lévő nitrogént, amelyek 10 000 lakosegyenértéknél (LE) nagyobb agglomerációkból érkeznek, és amelyeket közvetlenül az érzékeny területeken vagy azok vízgyűjtőterületein engednek be a befogadó vízbe.

Az a tény, hogy ezeket az intézkedéseket nem tették meg, sérti a 98/15/EK bizottsági irányelvvel módosított 91/271/EGK irányelvet, nevezetesen az 5. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését.

(¹) HL L 67., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 27. o.

(²) HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.

Az Elsőfokú Bíróságnak (kibővített negyedik tanács) a T-170/06. sz., Alrosa Company Ltd kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. július 11-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. szeptember 27-én benyújtott fellebbezés

(C-441/07. sz. ügy)

(2007/C 283/39)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: F. Castillo de la Torre és R. Sauer meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Alrosa Company Ltd

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-170/06. sz. ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletét;
- a Bíróság hozzon végleges döntést az ügyben, elutasítva a T-170/06. sz. ügyben szereplő megsemmisítés iránti kérelmet mint megalapozatlant;
- a Bíróság kötelezze a T-170/06. sz. ügy felperesét a Bizottság részéről abban az ügyben és a jelen eljárásban felmerült költségek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapokra vonatkozó kérelmek:

A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az 1/2003 rendelet (¹) 9. cikkét és azt a módot, ahogyan az arányosság elvét e rendelkezés tükrében alkalmazni kell. Másrészt a Bizottság azzal érvel, hogy a kötelezettségvállalás arányosságának vizsgálatakor a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a 9. cikket, az EK 82. cikk értelmezése során tévesen alkalmazta a jogot, figyelmen kívül hagyta a saját felülvizsgálati jogkörének terjedelmét, eltorzította a vitatott határozat tartalmát és a tényállást, és több ízben elmulasztotta indokolni a döntését.

Az eljárásra vonatkozó kérelmek:

A Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a felperes meghallgatáshoz való jogának állítólagos megsértésére vonatkozó megállapításai nem kellően indokoltak és továbbra sem világosak, mivel az Elsőfokú Bíróság nem adott egyértelmű magyarázatot arra nézve, hogy a felperes miért ne tudott volna „hatékonyan” válaszolni és jogait „teljes egészükben” gyakorolni. Ezen túlmenően a Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság jogilag téves mércét alkalmazott, amikor a felperest „érintett vállalkozásnak” minősítette. Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a jogot akkor is, amikor megállapította, hogy a felperesnek lehetőséget kellett volna adni, hogy a De Beersszel együtt újabb közös kötelezettségvállalást ajánljon fel vagy észrevételeket tegyen a piaci szereplőkkel folytatott konzultáció eredményére vonatkozóan, mielőtt a De Beers önálló kötelezettségvállalást tett volna. Ráadásul az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta meg, hogy a felperesnek lehetősége volt-e észrevételei megtételére, miután megkapta a piaci szereplőkkel folytatott konzultáció során tett észrevételek összefoglalóját. Végül a Bizottság fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megalapozottnak minősítette a felperes első jogalapját, miközben nyitva hagyta azt a kérdést, hogy a felperes meghallgatáshoz való jogának állítólagos megsértése mennyiben befolyásolta a Bizottság döntését.

(¹) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).